

ODSIEK (1) *sb m*

A sg odsi(e)k.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Odsiecz:

Zwrot: »dać odsiek«: Da odliek by naflábízy [= nasłabszej] czwierdzi z polá záváždy CzahTr H2v.

Cf **ODSIECZ, ODSIEKA**

LWil